

PAPRSEK 2022

Obsah

1. Úvodní slovo
2. Rozhovory s učiteli devátých tříd
3. Recept od paní učitelky Slavíkové
4. Úspěchy žáků
5. Desatero rad od ostřílených devátáků
6. Rozhovor s panem učitelem
7. Lukášem Brychtou
8. Historické okénko z Brandýsa nad Labem
10. Rozhovor s Eliášem Motlem
11. Kalendář akcí
12. Právě žáků
13. Závěr

Úvodní slovo

Milý školáku či dospěláku, jsme rádi, že sis ve své volné chvíli vzal k ruce náš školní časopis Paprsek. Toto je jeho 17. vydání a my doufáme, že se Ti bude líbit. Můžeš se těšit na spoustu rozhovorů, fotek, výrobků a prací žáků ZŠ Na Výsluní. Krátké seznámení je za námi a můžeš se pustit do toho!!!

Rozhovory s učiteli devátých tříd

Paní učitelka Nečasová 9.A:

„Jaký je Váš nejhezčí zážitek/vzpomínka s Vaší třídou? “

„Každý den máme několik hezkých vzpomínek, na které budu ráda vzpomínat.“

„Jaký máte se svou třídou vztah?“

„ Já se je od šesté třídy snažím naučit, že jsme jedna rodina a myslím si, že se mi to podařilo.“

„Bude se Vám stýskat po 9.A?“

„Bude se mi hodně stýskat, na to se mě vůbec neptejte. Za ty čtyři roky, které jsem s nimi strávila, jsem si na ně velmi zvykla a doufám, že s nimi zůstanu v kontaktu.“

Paní učitelka Pillmaierová 9.B:

„Jaký je Váš nejhezčí zážitek/vzpomínka s vaší třídou? “

„Když jsme byli v sedmé třídě na vánočních trzích v Lysé.“

„Jaký máte se svou třídou vztah?“

„ No někdy trochu zlobí, ale jinak to je dobrý.“

„Bude se Vám stýskat po 9.B?“

„Jo, bude se mi po nich stýskat.“

Paní učitelka Michnová, 9.C:

„Jaký je Váš nejhezčí zážitek/vzpomínka s vaší třídou? “

„Když jsme byli na kurzech, například na vodě.“

„Jaký máte se svou třídou vztah oproti ostatním třídám, kde jste byla třídní učitelkou?“

„Já mám teprve svou druhou třídu a tihle tedy byli trošku živější, ale zase s nimi byla legrace.“

„Bude se Vám stýskat po 9.C?“

„Ale ano, bude se mi po nich stýskat, chvílemi“

Paní učitelka Podávková, 9.D:

„Jaký je Váš nejlepší zážitek/vzpomínka s vaší třídou?“

Zpívání u táboráku na adaptačním kurzu

„Jaký máte vztah se svou třídou?“

Někdy je to s ní těžké, protože se moc nehlásí, ale je hodná a mám ji ráda

„Bude se Vám stýskat po 9.D.?“

Teď na to nemyslím, ještě máme před sebou spoustu času a hodně matematiky

Mrkvové muffiny

Počet porcí: 12 ks

Čas: 30 minut

Ingredience:

300 g celozrnné špaldové mouky hladké
3 čajové lžičky mleté skořice
1/2 sáčku kypřicího prášku do pečiva
bez fosfátů
5 lžic medu
120 ml kokosového oleje
2 lžičky vanilkového extraktu
180 ml mléka
3 ks vejce
250 g mrkve (nastrouhat)

Postup:

- 1) Rozehřát troubu na 170°C.
- 2) Nachystat si všechny mokré ingredience (mléko, kokosový olej, vanilkový extrakt, vejce a med) a nechat při pokojové teplotě. Pokud použijeme suroviny studené z lednice, těsto může mít teplotní šok a kypřicí prášek by nemusel způsobit dostatečné nakynutí :-). Kokosový olej taje zhruba při teplotách okolo 25°C. Doporučuji v troubě rozeřhát a poté přidat.
- 3) Ve druhé míse smícháme suché ingredience (mouku, skořici, kypřicí prášek) a postupně přidávat k mokré směsi.
- 4) Ve chvíli, kdy máme hotové hladké těsto, vmícháme najemno nastrouhanou mrkev.
- 5) Těsto vložíme do 12 formiček na muffiny a pečeme zhruba 20 minut.

Úspěchy žáků

1. Laura Česneková a Veronika Tichá- postup do okresního kola v olympiádě z češtiny
2. Florbalový tým- výhra okresního kola
3. Miroslav Čajan- 6. místo v okresním kole Pythagoriady
Karolína Krásová- 11. místo
Daniel Dejneka- 13. místo

Desatero rad od ostřílených deváťáků

1. Vybírejte si školu na základě oblíbených předmětů
2. Nenechte se odradit okolím!
3. Pravidelně si zkoušejte psát cvičné didaktické testy
4. Nestresujte se, to jediné vás může potopit
5. Hlavně nepodcenit přípravu jako A
6. Před dnem D se pořádně prospěte
7. Nebud'te jako my a pravidelně se rozhodujte o třídním merchi
8. První pololetí se zaměřte na vysvědčení a druhé si odpočiňte a připravte na přijímačky
9. Můžete jít na stejnou školu se svými přáteli, abyste se necítili první den v nové škole nepříjemně
10. Před přijímačkami se pořádně najezte a vylučte přebytečné tělní sekrety

Rozhovor s panem učitelem Brychtou

„Pokud si to dobře pamatujeme, tak pocházíte z Nového Města na Moravě. Jak se to přihodilo, že jste se dostal až sem k nám do Brandýsa nad Labem?“

Pamatujete si samé užitečné informace . Ze srdce Vysočiny do Polabí vedla cesta přes Prahu, kde jsem od 15 let studoval nejprve na střední škole a poté i na vysoké. Ještě jako student pedagogické fakulty jsem pak objevil na facebookých studentských stránkách nabídku volného pracovní místa na ZŠ Na Výsluní. Do Brandýsa ale stále z Prahy dojíždím.

„Chtěl jste být vždy učitelem nebo jste přemýšlel i nad jiným povoláním?“

Jako dítě jsem si nedovedl představit nic jiného než být strojvedoucím. Dodnes jsou vlastně vlaky a železnice mým velkým koníčkem. Na střední škole mě pak lákala možnost studia práv, politologie, ekonomie a pedagogiky.

„Co Vás přimělo se učitelem stát?“

K pedagogice jsem se dostal až poměrně pozdě. I když jsem po maturitě o učitelství uvažoval, nejbližší okolí mě od této volby odradilo. Přihlášku ke studiu jsem si tak podal až na konci třetího ročníku bakalářského studia evropských teritoriálních studií. Být učitelem se mi zdálo smysluplnější a užitečnější než stávající studium.

„Měl jste vždy jasno, že budete učit češtinu a dějepis?“

To bylo těžké rozhodování. Jasno jsem měl u českého jazyka, ale u druhé aprobace jsem vybíral mezi dějepisem,

občanskou naukou, němčinou a zeměpisem. Posledně zmiňovaný se ale tehdy na fakultě neučil, proto mi rozhodování usnadnil.

„Jak se Vám líbí na naší škole?“

Jsem zde moc spokojen, o čemž svědčí i fakt, že na naší škole působím již 6. rokem.

„Jaká je Vaše nejoblíbenější kuchyně? (česká, italská...) Popřípadě jaké je Vaše nejoblíbenější jídlo?“

V jídle mám rád rozmanitost a nejvíce si ho užívám při cestování do cizích zemí. Objevování nových míst mě baví stejně tak jako objevování nových chutí a jídel. Pro svoji pálivost a i snadnou dostupnost v Praze mám rád thajskou a indickou kuchyni. A pak jsem závislý na všech sladkých pokrmech.

„Umíte hrát na nějaký hudební nástroj?“

Na poslouchatelné úrovni bohužel na žádný nástroj hrát neumím. V této oblasti mi Pán Bůh nenadělil.

„Kterou knížku momentálně čtete nebo jakou jste naposledy dočetl?“

Čtu vždy paralelně jednu beletristickou a jednu odbornou nebo populárně-naučnou knihu. V současné době to je z beletrie Winterbergova poslední cesta do Jaroslava Rudiše a z odborných knih mám rozečteného Jana Žižku od Petra Čorneje.

„Jaké je Vaše životní motto?“

S poctivostí nejdál dojdeš

Historické okénko z Brandýsa nad Labem

Dobrý lov císaře Karla VI.?

Až někdy půjdete z Brandýsa do Staré Boleslavi, zkuste se dát lesní cestou přes Hlučov. Kousek před fotbalovým hřištěm minete po pravé straně pozůstatek kamenného podstavce, připomínku jednoho nešťastného císařského honu na jeleny.

Původní kamenný kříž, který zde na památku oné události vztyčili, tu již nenajdete. Byl přesunut na staroboleslavské Mariánské náměstí, kde jej můžete spatřit dodnes. Ale co se zde tehdy odehrálo?

Musíme se přenést na počátek 18. století. Českými králi jsou již několik generací Habsburkové a právě vládne Karel VI. Že ho neznáte? To je možné. Znamější je jeho dcera – Marie Terezie, kterou tak milujete za její školské reformy.

Karel byl proslulým milovníkem lovu a když se v roce 1732 vydal z Vídně do Prahy, rozhodl se strávit pár dnů odpočinkem na brandýském zámku. Ten již tradičně sloužil českým králům jako oblíbené lovecké sídlo, obklopené hustými lesy a oborami, které se táhly od Labe až k Benátkám nad Jizerou. A že se zvěří jen hemžily!

Jedním z mnoha pozvaných hostů se stal kníže Adam František ze Schwarzenbergu. U císařského dvora zastával vysoké funkce a můžeme jej považovat i za dobrého přítele císaře Karla.

A tak přišel nešťastný 10. červen roku 1732. Onoho dne se císař společně s knížetem účastnili nahánky jelenů v hluchovské oboře. Náhončí měli za úkol vyplašit jeleny schované ve vysokém rákosí u

řeky a nahánět je na louku, císaři přímo do rány. Na palouk vyběhl první jelen. Císař

zamířil, padla rána a... Vedle! Olověná střela přelétla palouk a zaryla se do dřevěného plotu u chalupy vinopalníka. Císař si vyžádal druhou pušku, zacílil na dalšího z běžících jelenů, vystřelil a...

Tentokrát zasáhl, ale ne jelena. Kníže ze Schwarzenbergu, který stál nedaleko, se chytil za břicho a s bolestným výkřikem padl na zem. Mezi přítomnými zavládlo zděšení. Lékaře, rychle lékaře!

Zraněného Adama Františka naložili na vůz a okamžitě odvezli na brandýský zámek. Uložili jej na lůžko v bytě lesního správce, který se nacházel v místech současné zámecké pokladny. Přivolaný císařský lékař však již nic nezmoohl, rána byla příliš těžká. Nebohý kníže následujícího dne zemřel.

Císař, kterého tragická nehoda hodně poznamenala, trpěl výčitkami svědomí. Samotný raněný kníže mu ze smrtelného lože údajně vzkázal, ať se tím netrápí, že bylo jeho povinností položit za svého císaře i život a jestli v bitvě nebo jinde, na tom už nezáleží. Požádal jej však, aby se postaral o jeho rodinu, což císař také udělal.

Ve sbírkách brandýského zámku se dochoval malý plánek, asi z vyšetřování celé nehody, který celou situaci přesně popisuje. Jak se mohlo stát, že dva tak zkušené lovci udělali přímo školáckou chybu, když se postavili prakticky přímo proti sobě? Nebo bylo rozhodující chybou, že si slabozraký císař nevzal brýle?

Lov byl odjakživa nebezpečnou aktivitou, a ani v dnešní době se myslivcům tragické nehody nevyhýbají.

Mgr. Jakub Potměšil

Rozhovor s Eliášem Motlem

„Jak jsi se dostal k atletice?“

„Dostal jsem se k atletice v 5 letech. Přihlásila mě mamka a začalo mě to bavit.“

„Jaký byl tvůj největší úspěch?“

„Před dvěma lety jsem vyhrál MČR a taky Olympiádu dětí a mládeže v oštěpu tři roky zpátky.“

„Tvá oblíbená disciplína?“

„Je to oštěp a dálka, protože mi to jde a jsem v tom dobrej.“

„Jaká je tvá nejoblíbenější část závodění?“

„Fandění a taky, když mě lidi roztleskávají. Celkovou atmosféru závodění si užívám.“

„Kdo tě nejvíce motivuje na závodech?“

„Rodiče a trenérka.“

„Jak by tě tvoje trenérka popsala?“

„Hodný kluk, svalnatý, dobrý atlet.“

„Bavily tě školní závody?“

„Ze všech závodů mě tyto bavily nejvíce, mám z nich skvělé vzpomínky a mrzí mě, že se už nekonají.“

„Co bys chtěl vzkázat budoucím atletům?“

„Pokud se nebudete připravovat, nikdy nebudete dobrý.“

Kalendář akcí

Uskutečnilo se :

- 12.10. 2021- Suit up day
- 6.12. 2021- Čerti
- 1.2. 2021- Pololetní vysvědčení
- 11.3. 2022- Pomoc Ukrajině
- 15.3. 2022- Evropský den hudební výchovy
- 17.3.2022-Okresní kolo v basketbale
- 25.3.2022-Retro den
- Lyžařské výcvikové kurzy

Plánuje se:

- zájezd do Švédska
- 22.5.- 28.5.- zájezd do Skotska

Práce žáků

Ježibaby & Jezinky

Ježibaby se domluvily, že si zahrají hokej. Jedné noci si ježibaby stouply do kruhu a řekly zvláštní zaklínadlo a najednou tam stál zimní stadion. A na ledové ploše už ježibaby trénovaly. Proti nim měly nastoupit jezinky. Těm se sice moc nechtělo, ale nemohly odmítnout jejich výzvu. Jako rozhodčího si pozvaly čaroděje. V hledišti seděli trpaslíci, několik obrů a krakonošů, čerti, smrtky, bezhlaví rytíři, strašidla, duchové, víly, hasrmani a vlkodlaci.

Čaroděj zapískal a zápas začal. Ve chvílce byl puk rozcupovaný na kousky a nebylo čím hrát. Jeden bezhlavý rytíř tedy půjčil ježibabám a jezinkám svoji hlavu v ocelové helmě, a tak hlučný zápas pokračoval dál.

Brzy prohrávaly ježibaby 20-0. Jezinky, místo aby hrály hokej s hokejkami, hrály spíš fotbal, protože se jim vždy podařilo nějak dokopat rytířovu hlavu do branky. Občas si ježibaby dávaly vlastní branky a ještě se tomu smály.

Do toho zmatku se najednou vrátil na led ohnivý muž. To byla chyba. Kluziště bylo hned rozpuštěné a všichni plavali po krk v teplé vodě.

Chvilí tedy hrály vodní pólo, ale bezhlavý rytíř chtěl zpět svoji hlavu, protože by mu mohla zrezivět železná helma. Po té zápas skončil. Všichni se vraceli domů. Zápas se vydařil. Jenom tam, kde stál překrásný zimní stadion, je již zase jen černý bublající močál, zahalený do tajemné mlhy.

Ema Řihová 6.D

O Růžence

Bylo nebylo, jednoho krásného dne se ve vile u Prahy narodila holčička. Jejich vila byla celá růžová, proto se jmenovala Růže. Rodiče narozené holčičky si nevěděli rady se jménem, a tak ji pojmenovali po vile, Růženka.

Jelikož Růženky rodiče byli věřící, tak pro Růženku připravili křtiny. První přišly dvě zdravotní sestřičky popřát jí hodně štěstí do života, ale pak začalo peklo. „Ale ne!“, vykřikla maminka Růženky. Třetí sestřička se nakazila koronavirem. A tak se z třetí sestřičky stal zombie. Všichni popadli roušku a své telefony a začali si nakaženou zombie sestřičku fotit. Jediná maminka byla celá vystrašená a ztuhlá. Nakažená zombie sestřička došla k Růžence a přenesla na ní koronavirus a snesla: „Až dovršíš osmnácti let, zemřeš na koronavirus!“ a v tu chvíli, co dořekla poslední slovo, zmizela. Všichni se vyděsili. Securitáři začali nakaženou sestřičku hledat, ale marně.

Po chvíli se zjevila čtvrtá sestřička jako anděl ve dveřích. Přišla k Růžence a povídala: „Neboj se, moje milá, nezemřeš. Ale však v den tvých osmnáctých narozenin tě musí někdo zachránit a naočkovat tě.“ A tak nemocná Růženka ležela celých osmnáct let v posteli. Byla celá ztuhlá jako kámen. A přesně v den Růženky narozenin jí přišel zachránit kluk jménem Johnson. Růženku zachránil a jestli neumřeli...

Lucie Tomanová 6.D

Lhářka

Jedna žena z Barcelony,
měla k lhaní velké sklony.
nevěřil jí ani pes,
ani ovce ani les.
Ta jedna lhářka z Barcelony.

Emma Alexandra Paterová 7.E

Muž z Ostravy

Byl jeden muž z Ostravy
a ten jel vlakem do Prahy.
Vyplazoval jazyk na Čechy
a dělal další neplechy.
Ten starý blázen z Ostravy.

Adéla Filípková 7.E

Dadaistická báseň

Příběh se jej dál hrsti už nemohl
neudržel v jeho kostce stál je truchlivě
takto v mohl však popsán opak
rodina slavným snad a když zmohla
kde se prachy působí pravdou

Lucie Černá 9.D

Liberta

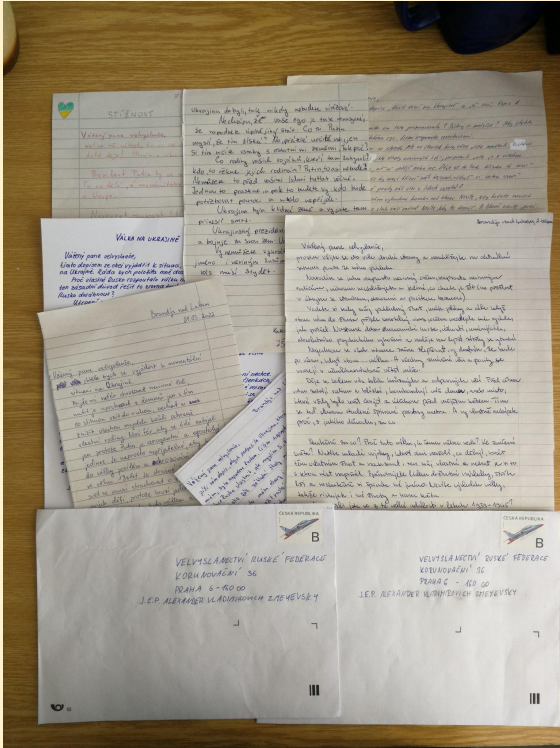
Firmu Liberta jsem si vybrala z důvodu, že jeden rodinný příslušník z mé rodiny má kolo od této značky. Ke kolu mám nějaký citový vztah a mám z něj spoustu vzpomínek z mého dětství a i v téhle době si ho někdy půjčím a svezu se na něm. Někdy se mi na tom jede líp, než na normálním kole. Firma Liberta se proslavila produkty, jako jsou dětské kočárky a cestovní jízdní kola, nebo také dětské tříkolky. Zakladatel této firmy byl Antonín Svoboda společně s jeho manželkou Marií Svobodovou, kteří tuto firmu založili v Mělníce v příměstské části Mlázice. Původně továrna na kočárky byla pojmenovaná pod názvem dílna Antonína Svobody v roce 1923. Následný název Liberta byl odvozený z italského slova „libertá“. Slovo „libertá“ znamená v češtině svoboda. Dětské kočárky firmy Liberta v té době byli fenoménem a byli vyhledávány i v zahraničí. Jednoho dne 9. září 1931 byl nalezen problém, a to v podobě, že okresní úřad města Mělník udělal šetření a výslechy a po výsledku svědků se zjistilo, že firma Liberta napodobovala a prodávala dětské kočárky, při jejich konstrukci použil chráněný vzorek spirálových per pro dětské vozíky firmy Hiko. Antonín Svoboda dostal pokutu ve výši 500 Kč. Akorát že dne 6. listopadu 1940 byl Antonín Svoboda odsouzen na 6 let do vězení za opakované značné zdražování dětských kočárků, ale to nebylo vše ještě musel zaplatit 2 milionů korun, v případě nedobytnosti k náhradnímu trestu na svobodě dalších šest měsíců. Následně nejvyšší cenový úřad odňal oběma společníkům firmy Liberta natrvalo

obchodní oprávnění. Vedením byl pověřen komisařský správce. PO druhé světové válce Zemský národní výbor v Praze výměrem ze 4. června 1945 pověřil vedením firmy Liberta, akciová společnost v Praze, prozatímní národní správce. V roce 1948 byla továrna znárodněna více než 450 pracovníků. Vlastníci byli vystěhováni z vily v Praze na Moravu, ale pak se přistěhovali zpět do pronájmu v Praze na Čertův vršek. V roce 1992 Marie Svobodová zemřela. Firma byla přejmenovaná na TDV Mělník neboli továrna dětských vozidel. Do výroby se přidala i kola, která se udržela na trhu socialistické éry. Byla vyráběna kola jak dámská, tak i pánská s komponenty Favorit. Typická byla dámská kola s nízkým rámem a 24 palcových pneumatikách. Na začátku 90. let se výroba kol zastavila. V roce 1993 byla firma znova přejmenovaná na Liberta Mělník a.s. O tři roky později byl velký propad firmy. Do vedení nastoupili Ivo Svoboda a Barbora Snopková. Ivo Svoboda byl český politik. Ti připravili firmu o kapitál a byli obviněni a odsouzeni za tunelování v rámci akce Čisté ruce, což byla protikorupční akce. V roce 1997 byl vyhlášen konkurs a následně roku 2003 byl zrušen. Barbora Snopková se stala likvidátorem.

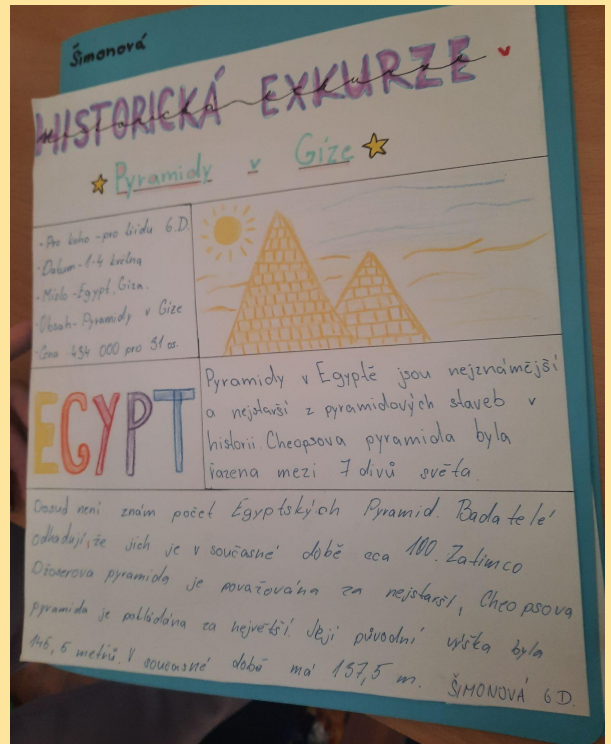
V současnosti se dá kolo zakoupit na nějakých e-shopech. Na kolech nelze určit jestli jsou z ČR anebo dováženy. Název Liberta používá Oldřich Novotný, který má svůj web, kde prodává kočárky a součástky a doplňky do dětských kočárků

Petra Kohoutková

Dopisy ruskému velvyslanci od 6. a 9.D

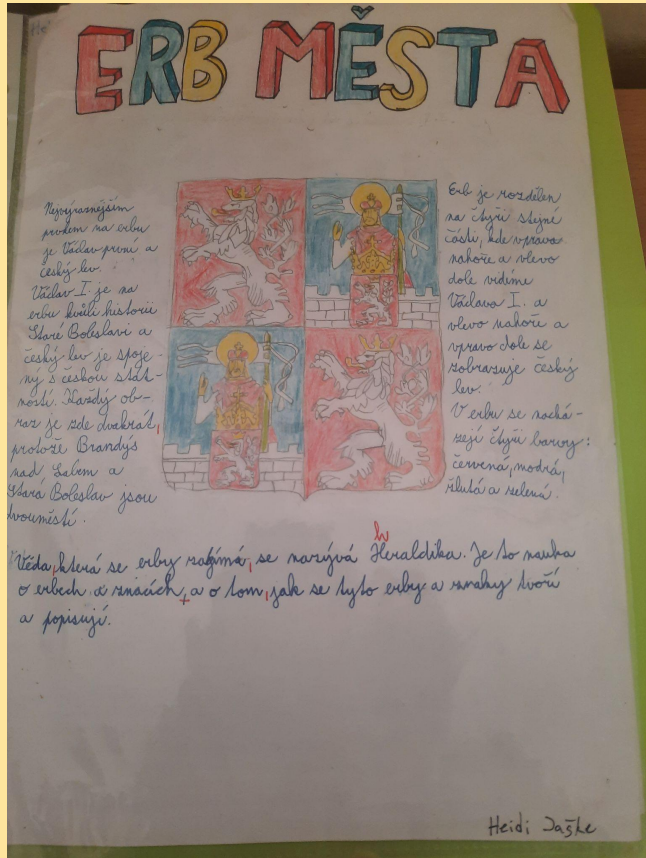
Kateřina Šimonová 6.D

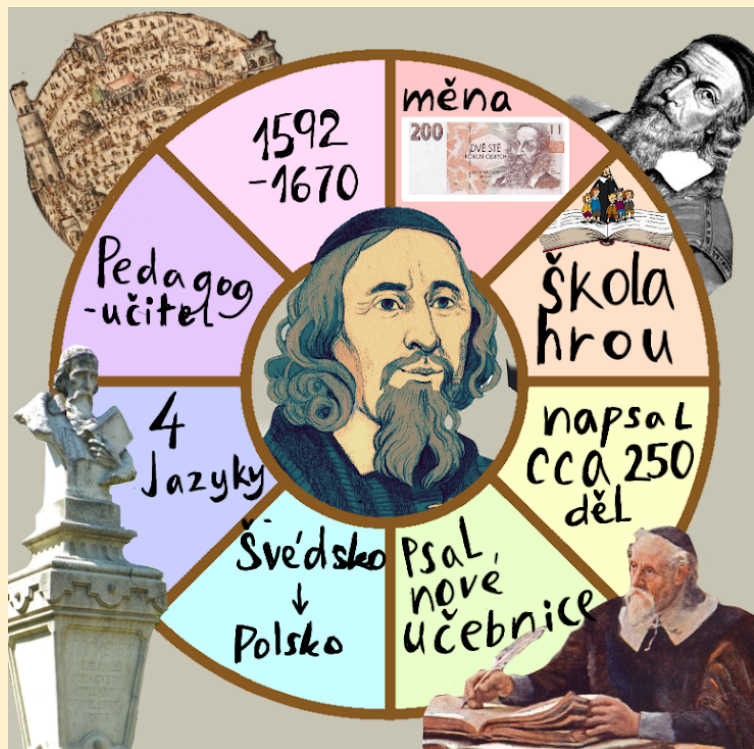
Anna Kubáčová 4.D

Heidi Jaške 6.D

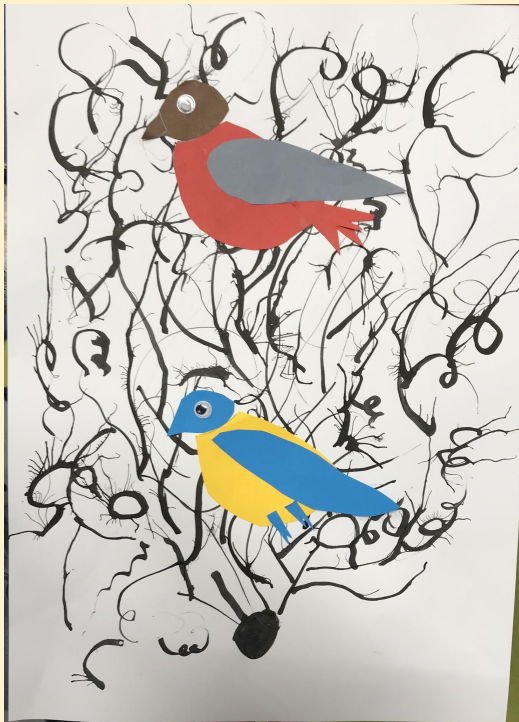
Kateřina Kreuzerová

Kryštof Hladký 1.D

Eliška Zumrová 1.D

Lukáš Z. 2.A

Pár slov na závěr

Děkujeme, pokud jste dočetli až sem a doufáme, že vás letošní číslo bavilo! Chtěly bychom poděkovat všem učitelům a žákům za vstřícnost, ochotu a dodané materiály. A na úplný závěr bychom chtěly poděkovat panu učiteli Brychtovi, který nám dal tu možnost zkusit si takový časopis dát dohromady.
Děkujeme!

Na časopisu pracovaly: Anna Čajanová, Eliška Soukupová,
Amálie Hrubinová, Nicol Janurová, Nela Křížková,,
Kateřina Sýkorová, Valentina Šofrová,
Adéla Valentová, Veronika Vaňousková
a Julie Zahradníková
9.D

